

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 18 | 15. September 1910 | 59. Aargang

Lidt angaaende Abrahams Bog i „Den kostelige Perle".

—

Iblandt vor Kirkes officielt anerkjendte Bøger, nemlig Bibelen, Mormons Bog, Pagtens Bog og „Den kostelige Perle", er den Del af sidstnævnte, som indbefatter Abrahams Bog, maaske den mærkeligste, og det er for at oplyse vore skandinaviske Brødre og Søstre, at jeg igjennem vort kirkelige Organ for Oplysning, „Bikuben", her gjengiver nedenstaaende i Oversættelse fra en Bog, der bærer Titlen: »One Hundred Years of Mormonism« (Et hundrede Aar af Mormonismen) og maa anses for aldeles paalidelig, eftersom den er anbefalet af Præsident F. M. Lyman samt George Reynolds og Joseph F. Smith junior, to af Kirkens Historieskrivere.

Side 164—165 i sidstnævnte Bog findes følgende:

„Et andet meget værdifuldt Dokument fra Oldtiden, som ved Profeten Joseph blev aabenbaret for Verden, er en Skrivelse, der er kjendt blandt de Hellige under Titlen: Abrahams Bog.

I Juli 1835 ankom Hr. Michael H. Chandler til Kirtland for at fremvise nogle ægyptiske Mumier (balsamerede Lig), der ifølge hans Forklaring vare komne i hans Besiddelse paa følgende Maade: Hans Onkel, Antonio Sebolo, en fransk Rejsende og Arkæolog (Oldgransker), havde undersøgt Katakomberne — de ægyptiske Grave — i Nærheden af Thebes i Ægypten, og fra disse havde han efter et meget besværligt Arbejde

fremtaget elleve Mumier. Med disse begav han sig paa Hjemvejen til Paris, men blev syg og døde i Triest. Før han døde, bleve disse Antikviteter sendte til Hr. Chandler, som den Gang opholdt sig i Philadelphia. Mumierne bleve for første Gang aabnede i New York, og det viste sig da, at Ansigtstrækkene paa nogle af Ligene fuldstændig havde bevaret deres Udtryk. Ved to af disse Lig fandtes der noget ligesom Linned, der var sammenrullet og gennemtrukket med „Bitumen" (Beg), og det viste sig, at det indeholdt to Papyrus-Ruller, som vare aldeles ubeskadigede og bedækkede med røde og sorte Hieroglypher, d. e. Skrifttegn.

Da Hr. Chandler ikke havde synderlig Interesse i at beholde disse Oldsager, fik nogle af de Hellige i Kirtland ham overtalt til at skille sig ved dem — ikke blot Papyrusrullerne, men ogsaa Mumierne.

Nogle Dage efter at have kjøbt disse Sager begyndte Joseph sammen med Oliver Cowdery og William W. Phelphs at udtyde den ene af Papyrus-Rullerne, og de fandt til deres glædelige Overraskelse, at den indeholdt Abrahams Optegnelser. Den anden viste sig at indeholde Optegnelser fra Joseph i Ægypten. — „Sandelig," sagde Profeten, „Herren begynder at aabenbare Sandhed og Fred i rigeligt Maal." Fra den Tid søgte han, saavidt hans andre Pligter tillod det, at sætte sig ind i det ægyptiske Alfabet og Papyrus-Rullerne, og paa samme Tid fremviste han dem for Venner som for Fremmede. Blandt dem, for hvem han fremviste og forklarede dem, vare Ældsterne William E. Mc Lellan, Brigham Young, Jared Carter og John Taylor.

Da Oversættelsen af Abrahams Bog var færdig, blev den offentliggjort for Verden; først publiceredes den i Kirkens Blad: »Times and Seasons«, og senere i »Pearl of Great Price« (Den kostelige Perle).

„Josephs Skrivelser" synes ikke at være blevne oversatte — i alt Fald bleve de ikke publicerede. Mumierne, sammen med hvilke Papyrus-Rullerne vare blevne fundne, vare i mange Aar i Profeten Josephs Moders — Lucy's — Besiddelse, som fremviste dem i Nauvoo; men omsider fik de Plads i Musæet i Chicago, hvor de bleve ødelagte ved den store Brand i Aaret 1871.

Da Nedskriveren heraf i Aaret 1865 tilligemed henved 50 andre Missionærer fra Utah vare undervejs til vort Bestemmelsessted — efterat have besøgt forskellige Byer —, traf nogle af os sammen i New York, hvor vi indskibede os til Liverpool, og en af disse Brødre, jeg tror, det var Ældste C. W. Penrose, fortalte mig, at han havde besøgt Musæet i Chicago og der set de originale Papyrus-Ruller, hvorfra Abrahams Bog var bleven oversat paa Engelsk, og ved Siden af disse var der en skriftlig Erklæring fra Hr. Chandler, saalydende:

Kirtland, den 6te Juli 1835.

Dette Vidnesbyrd er udstedt og gjælder Alle, som ønske at vide, om Joseph Smith junior har været i Stand til at udtyde de ældgamle

ægyptiske Hieroglypher, som ere i min Besiddelse, og som jeg har fremvist for mange af de mest fremragende Lærde i mange af de vigtigste Stæder; efter hvad jeg paa den Maade har erfaret og set, finder jeg, at Hr. Joseph Smith junior i saa Henseende stemmer overens med dem, endogsaa i alle Enkeltheder.

Michael H. Chandler,
omrejsende Fremviser af ægyptiske Mumier.

Fra Joseph Smiths Levnetsbeskrivelse, 30te December 1835, uddrage vi følgende:

„Abrahams Optegnelser" bleve fundne sammen med nogle Mumier i en af Katakomberne i Nærheden af Thebes i Ægypten i Aaret 1831 af en fransk Opdagelses-Rejsende ved Navn Anton Sebolo, som havde erholdt Tilladelse fra Ægyptens daværende Vicekonge, Mehemet Ali, til at undersøge nogle af Katakomberne der. Efter et meget besværligt Arbejde lykkedes det ham den 7. Juli 1831 at aabne Gravene, og han fandt da adskillige hundrede Mumier, mere eller mindre velbevarede. Hr. Sebolo udtog elleve af de bedste af dem og begav sig paa Rejsen hjem til Paris i Frankrig, men han blev syg og døde i Triest, Østerrig, efter 10 Dages Sygdom; han havde imidlertid testamenteret sin Nevø eller Brodersøn, Hr. M. H. Chandler, sine værdifulde Efterladenskaber fra Ægypten, og de kom omsider i denne Herres Besiddelse i Aaret 1833. Han betragtede det som en Forretning og rejste omkring her i Amerika og fremviste dem for Betaling; i den Anledning kom han ogsaa til Kirtland, Ohio, den 3. Juli 1835.

Han havde imidlertid aabnet Kisterne (Mumierne), og sammen med to af Ligene fandt han Noget, der var indsvøbt i samme Slags Bitumen som det øvrige Linned; det viste sig at være to Ruller af Papyrus; i andre Mumier fandt han to eller tre andre, mindre Stykker Papyrus, der tilsyneladende indeholdt astronomiske Beregninger og Epitapher etc.

I Joseph Smiths Levnetsløb findes der endvidere følgende Bemærkninger angaaende denne Hr. Chandler's Besøg i Kirtland: Den 3. Juli 1835 ankom Hr. Michael H. Chandler til Kirtland for at fremvise sine ægyptiske Mumier. Der var fire hele Menneskelig tilligemed to eller tre Papyrus-Ruller, som vare bedækkede med hieroglyphiske Inskriptioner og Tegninger, og da det var bleven ham fortalt, at jeg kunde oversætte dem, bragte han mig nu nogle af disse hieroglyphiske Karakterer eller Afbildninger; jeg udtydede dem, og han gav mig derpaa et Certificat. (Se omstaaende Erklæring fra Hr. Chandler).

Hvis Profeten Joseph Smith paa denne Tid, 1835, var i Besiddelse af „Urim og Thummin", det hellige Instrument, ved Hjælp af hvilket han oversatte Mormons Bog, saa er det let at forstaa, hvorledes

den unge Profet og Seer, der dengang ikke havde fyldt sit 30. Aar, kunde oversætte disse ældgamle ægyptiske Optegnelser paa en saa tilfredsstillende Maade for Hr. Chandler; men jeg har ikke i Kirkens Arkiv kunnet finde noget paalideligt Vidnesbyrd, der bekræfter en saadan Formodning; ejheller har jeg af Mænd, der vare personlig bekjendte med Profeten, hørt, at disse Optegnelser bleve oversatte paa samme Maade og ved det samme Hjælpemiddel, som Joseph Smith benyttede ved Oversættelsen af Mormons Bog, og blandt vore fremragende Brødre i Kirken er der delte Meninger*) i saa Henseende. Man maa dog have Ret til at tænke, at Profeten under Indflydelse af den Helligaand og med den Erfaring, som han havde erhvervet ved Oversættelsen af Mormons Bog nogle faa Aar i Forvejen, kunde have været i Stand til at udtyde disse Hieroglypher, der jo tildels vare af samme Slags som de, med hvilke de originale Optegnelser af Mormons Bog vare skrevne, og at hans tidligere Erfaring ved denne Lejlighed kom ham til Nytte sammen med lidt extra Anstrengelse og Koncentrering af hans Hukommelse.

Men da vi tro, at „Guds Aand ransager alle Ting", og at Joseph var en Profet, som var udset af Herren til netop en saadan Gjerning, saa ere de Hellige ved Bogens eget Indhold ligesaa overbeviste om, at Originalerne vare ægte og Oversættelsen rigtig og paalidelig, som om de havde kjendt alle Enkeltheder ved Udførelsen af dette Arbejde.

Man maa erindre, at Joseph Smith paa den Tid kun havde opnaaet en ringe Grad af verdslig Videnskab og allermindst maaske i Henseende til Ægyptens Historie og Skikke i den fjerne Oldtid, da Abraham

---

*) Side 58 i samme Bog — »One Hundred Years of Mormonism« — læses følgende:

„Profeten Joseph var i Besiddelse af en lille Sten, som han kaldte „en Seer-Sten", og som han og hans Broder Hyrum havde fundet paa Bunden af en Brønd. Somme Tider brugte Joseph den istedetfor Urim og Thummim, naar han oversatte Sproget fra Pladerne. Martin Harris havde fundet en lignende Sten, og ved en vis Lejlighed lagde han sin egen istedetfor den, som Joseph plejede at benytte, naturligvis uden at lade Joseph vide det. Da Joseph som sædvanlig vilde sætte sig til sit Arbejde med at oversætte, saa paafulgte der en lang Taushed, indtil omsider Profeten udbrød: „Hvad er der i Vejen, Martin? Alt er ganske mørkt!" Harris tilstod skamfuld, hvad han havde gjort, men undskyldte sig med, at han havde gjort det for at prøve, om Joseph kunde oversætte, for at stoppe Munden paa nogle Daarer, som paastode, at Joseph havde lært de Sætninger udenad, som han dikterede til sin Skriver".

I Forbindelse hermed vil jeg tilføje, at Apostel Pratt gav et lignende Vidnesbyrd i Liverpool til os Missionærer, som netop da, 1865, vare ankomne og paa hans Kontor modtoge Instruktioner og tillige Svar paa visse tekniske Spørgsmaal, som rettedes til ham. Til Spørgsmaalet: „Var Brigham Young i Besiddelse af Urim og Thummim?" svarede han bestemt: „Nej, men Young besad en Seer-Sten, den samme, som Joseph ofte benyttede ved Oversættelse, og den Sten havde han (Orson Pratt) selv set".

C. C. A. C.

levede, men denne Bog giver tydelige Udsagn om Ægypternes Skikke, deres Religion, Ofringer og deslige, som den Gang alene vare kjendte af Tidens saa lærde Forskere og kun i ringe Grad, men siden ere blevne bekræftede ved videre Forskning og nu erkjendes som Fakta. Den Theori, som Joseph Smith fandt i disse Optegnelser, f. Ex. at vort Sol-System ikke var Universets Centrum, men kun eet blandt de utallige, som vi se paa den stjerneklare Himmel, var paa den Tid ukjendt eller uafgjort iblandt Tidens bedste Astronomer, men Profeten Joseph Smith slog denne Theori fast uden Tvetydighed, som et Faktum, der var aabenbaret af Gud til Patriarken Abraham, og Nutidens Lærde have maattet indrømme, at denne Theori er den rette ifølge vor Tids større Kjendskab til Naturens, særlig Himmellegemernes astronomiske Love.

For de Sidste-Dages Hellige er Abrahams Bog i theologisk Henseende af den allerstørste Betydning, især ved sin tydelige Fremstilling af Læren om Menneske-Aandernes Forudtilværelse og deres forskellige Intelligens, der havde tilfølge deres saa vidtforskellige Livs-Stillinger her i dette Liv, fra Vuggen og til Graven, og efter Døden igennem Evigheden. Denne Lære eller Theori opklarer for det tænkende Menneske saa meget, som ellers vilde synes uforenelig med Retfærdighed og Visdom i Guds Handlemaade med sine Skabninger her i vor Verden; ved denne Aabenbaring lære vi nemlig, at der er en Aarsag til de ulige Egenskabers Forhold iblandt Menneskene nu, og at denne Aarsag kan søges i vor forrige Tilværelse som himmelske Aander begrundet paa den intelligente Aands Brug af sin personlige Handlefrihed der — ligesom Forholdet vil blive i Livet efter Døden som Følge af vor ansvarlige Handlefrihed i dette jordiske Liv, „da Enhver vil blive dømt og faa Løn efter sine Gjerninger".

At Gud af de af ham kjendte Aander i deres Forudtilværelse udvalgte sig sine Tjenere, Profeterne, og andre epokegjørende Redskaber, det er en anden dyb, filosofisk Sandhed, som Verdenshistorien tydelig nok bekræfter, og som er fremsat i Abrahams Bog. „Thi du er En af dem", siger Herren til sin udkaarede Ven, Patriarken, da han oplyste ham om hans forrige Tilværelse i Aandeverdenen.

Meget mere kunde skrives om denne paa en saa forunderlig naturlig Maade fremkomne, værdifulde Bog, men denne korte Afhandling vil maaske være nok for denne Gang.

C. C. A. Christensen.

Hvad Mormonerne gjøre for Skolevæsenet.

Blandt de mange Beskyldninger, som vore Modstandere have udslynget imod os, er ogsaa den, at vi ere Fjender af Oplysning og Dannelse. At denne Beskyldning er ligesaa grundløs som usandfærdig, vil efterfølgende Artikel fra Kirkens Organ »Deseret News« for 15. August tilstrækkeligt bevise: „30 Sidste-Dages Helliges Kirkeskoler, indbefattende Universiteter, Kollegier, Akademier og Seminarier med mere end 300 Professorer og Lærere og med omtrent 10,000 Elever, ere nu færdige til at aabne deres Vinter-Semester i September. Disse Skoler ere spredte blandt Folket fra Canada i Nord, ned gennem de vestlige Stater til Mexico i Syd.

Nye Akademier ville i dette Efteraar aabnes i Raymond, Canada og i Hinckley, Millard Co., Utah, medens en ny Bygning vil blive indviet i Oakley, Idaho. Akademiet i Raymond har kostet 42,000 Dollars (155,000 Kr.).

De mest overraskende Resultater med Hensyn til Kirkeskolernes Arbejde og Værdi kan fremvises i Mexico, hvor Gjennemsnitsprocenten af Elever i Forhold til Befolkningens Antal er højere end noget andet Sted i Verden. Saaledes er der et Sted ud af en Befolkning paa 4,000 Sjæle indrulleret 1,700 i Skolen. „Dette er", siger Superintendent Cummings, „40 pCt., hvilket er enestaaende i Verden". I Colonia Dublan, Mexico, hvor Mormonbefolkningen udgjør omtrent 1,080, var der indrulleret 400 i Kirkeskolen. I Mexico alene findes nu 9 Mormon-Seminarier og Akademier.

Naar det tages i Betragtning, at Mormonerne overalt, hvor de bo, maa betale Skat, der bl. a. anvendes til at bygge Skoler, hvor der ingen Religion maa læres, saa tør det sikkerlig regnes dem til Ære, at de desuden af deres Midler bidrage til Opførelsen af Skoler, hvor deres Religion kan læres Børnene sammen med alle de øvrige Fag, der læres i de bedste Skoler i Landet. Mon en saadan Interesse for Oplysning og Lærdom kan kaldes „Modstand mod Skolelærdom"? Hvor mange i vor Tid ville ikke finde een Skole god nok, selv om Guds Navn og Religionens Forskrifter aldrig nævnes inden for dens Vægge!

Et andet betegnende Træk angaaende Værdien af Mormonkirkens Skolemænd er, at Prof. Cummings, Superintendent over alle Kirkens Skoler, er bleven udnævnt til Medlem af en Delegation til »the National Educational Association« i El Paso, Mexico. De to øvrige Medlemmer ere Supt. Blair fra Illinois og Supt. Jones fra Ohio. Og da Broder Cummings er den eneste af de Tre, som taler Spansk, vil han sandsynligvis blive en stor Hjæp for dem. Prof. Cummings betragter det ogsaa som en betydningsfuld Udmærkelse for den Kirke, han tilhører, at han er bleven udnævnt til Repræsentant for De Sidste-Dages Helliges Skoler i Utah og andre Stater, til hvilke dette Folk har udstrakt sin Virksomhed.

Hvem har vist Oplysning og Lærdom større Kjærlighed end Mormonfolket?

En Indianerhøvdings Syn.

Edward J. Wood, Præsident over Alberta Stav i Canada, har fornylig sendt Kirkens Første Præsidentskab en Skrivelse, af hvilken følgende Uddrag findes i »Juvenile Instructor«:

„Fornylig er der forefaldet en meget interessant Tildragelse her i vor Stav; jeg meddeler den i Korthed, da jeg veed, I nære Interesse for vore Brødre, Lamaniterne. Som bekjendt grændser Cardston, Leavitt, Caldwell og Mt.View Wards op til Indianer-Reservationen; vi drive ofte Handel og Forretning med den Indianerstamme, som kaldes „Blood-Indianerne" (Blodindianerne), og disse blive hyppigt besøgte af Blackfoot-Indianerne fra Montana og Kree-Indianerne langt Øst herfra. Kree- og Blood-Indianerne enes meget godt og ere snart smeltede sammen til en Stamme. For Tiden har en stor Samling af disse Indianere slaaet Lejr nær Mt.View Ward, hvor de, som de i deres Sprog kalde det, holdt et stort „Pow wow", hvilket betyder en stor Konference eller Generalforsamling. En stor Sorg formørkede imidlertid deres Glæde ved en pludselig og farlig Sygdom, der angreb deres største Høvding, „Yellow Face" (gule Ansigt), og i Overensstemmelse med deres Skik blev han flyttet langt fra Lejren, for at han kunde nyde Pleje, og for at deres Fest kunde fortsættes uden Gene for den Syge. Nogle Dage senere sendte han Bud efter Stammernes øvrige Høvdinger, og da de kom ind i Teltet, fortalte han dem, at han havde noget overmaade vigtigt at meddele dem. Han havde havt et Syn. Et Væsen stod for ham og meddelte ham, at Mormonerne havde en Bog, som indeholder deres Forfædres Historie, og at Mormonerne altid vilde være Indianernes bedste Venner. Det omtalte Væsen bød ham ogsaa at sende Bud til alle Høvdinger og lade disse sende Bud efter Biskoppen i Mt. View; han vilde da mødes med dem og fortælle dem angaaende Bogen.

Høvdingerne bleve alle saa paavirkede af det, deres Over-Høvding meddelte dem, at de uden Ophold sendte Bud efter Biskop Parker, som kom til deres Lejr, hvor han ved Hjælp af Tolk havde en lang Samtale med dem og prædikede Evangeliet for dem; da han tog Afsked, efterlod han adskillige Exemplarer af Mormons Bog hos dem.

Vi have ofte tænkt paa, naar Tiden vilde komme, da disse Indianere skulde faa Evangeliet at høre. Størstedelen af dem synes at være af en langt intelligentere Type end dem i og omkring Utah. De have tilladt Opførelsen af en Kirke og en katholsk Skole i Centret af deres Reservation, som begge understøttes ved Midler fra Yderverdenen. De „barmhjertige Søstre" (katholske) have ogsaa oprettet en Pigeskole og en Læreanstalt for Smaabørn. Endnu have vi ikke hørt om noget Forsøg paa at kristne dem; men maaske Tiden nærmer sig og Vejen aabnes, saa at de maa kunne lære Evangeliets Sandheder ved de retmæssige Autoriteter".

Torsdag den 15. September 1910.

Et meget interessant Besøg.

Missionspræsident Andrew Jenson modtog forleden Indbydelse fra Præsident Albert Capson til at besøge Skaane Konference, for at de i Forening kunde samle nogle flere historiske Oplysninger vedrørende Organisationen af den første Gren af Kirken i Sverige. Han rejste som Følge heraf til Malmø Søndag Morgen den 21. August og overværede Søndagsskolen og Møderne sammesteds. Dagen derpaa tog han og Præsident Capson tilligemed Ældste A. Funk fra Kjøbenhavn samt andre Ældster og et Par lokale Hellige til Herregaarden Skönabäck i Slemminge Sogn, Skaane. I Nærheden af denne Herregaard staar der endnu et meget gammelt Hus, og det var i dette Hus, at den første Gren af Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige blev organiseret den 24. April 1853 af nu afdøde Ældste Anders W. Winberg. Huset beboedes den Gang af Præs. Capsons Bedstefader og kaldes derfor endnu „Capsonhuset".

Ligeledes besøgte de den gamle Ejendom i Lund, hvor Carl Capson boede i Juni 1853, og i hvis Ladebygning den første Konference, „Södra Skånska Konference", blev organiseret om Natten den 25. Juni 1853 med en Broder Lundblad som Præsident. Mødet varede hele Natten, og det holdtes i al Stilhed af Frygt for fjendtligsindede Præster, Politi og Pøbel. Omtrent 100 Medlemmer vare tilstede samt Ældste P. O. Hansen, Mormons Bogs Oversætter, og O. N. Liljenquist fra Kjøbenhavn.

Disse mindeværdige Steder besøgte Præs. Andrew Jenson i Egenskab af Kirke-Historiker, og Broder Funk tog en Del Fotografier af Bygninger og Omgivelser, som skulle anvendes til at komplettere Historien om Evangeliets Indførelse i Sverige i de sidste Dage. For Præs. Capson var Turen jo af særlig Interesse, da den ene af de mindeværdige Handlinger foregik i hans Faders Hus og den anden i det, hvor hans Bedstefader boede.

Mere end 57 Aar ere henrundne, siden disse Begivenheder fandt Sted. Naar vi nu tænke paa den store Høst, som Evangeliet har haft i Sverige siden den Tid, og hvorledes Forholdene ere blevne forandrede til det Bedre, saa at de Hellige nu i Fred og Ro kunne samles til Gudsdyrkelses-Møder i Modsætning til de første Dage, da legemlig Legemlig Lemlæstelse, Fængsel og Bøder ventede Enhver, som vovede at prædike Mormonismen, saa føle vi Alle Trang til at takke Gud, som har stilnet Stormen og gjort Alt saa vel for os.

Søndagsskolernes Program for Oktober 1910.

(For 1. 2. og 3. Klasses Lektier se Side 282 af „Stjernen"s 58. Aarg.)

4. Klasse.

28. Lektie: „Jeg har andre Faar" — de ti Stammer — de tre Nephiter — den sidste Undervisning. 3. Nephi 15, 16 og 28 Kap.
29. Lektie: Fuldstændig Fred og Retfærdighed følger efter Jesu Besøg. 4. Nephi, 1. Kap.
30. Lektie: Splittelser og Apostasi indfinder sig igjen — Ugudeligheden tiltager stadig. 4. Nephi, 1. Kap.

Fra Utahs Frugtmarked.

Brigham City har havt en ualmindelig rig Ferskenhøst denne Sommer. Saaledes skriver en Korrespondent til »Deseret News«: Et Extratog, bestaaende af 32 Jernbanevogne, alle fyldte med udsøgte Elberta-Ferskener for Østens Marked, afgik herfra sidste Aften, medens 40 andre Vogne, som nu ere under Ladning, ville afgaa herfra i Eftermiddag. Fra nu og indtil Ferskenhøsten er til Ende vil der daglig afgaa 50 Vogne med denne udmærkede Frugt. Den er tidligere moden i Aar end ellers og er af den mest udmærkede Slags. Den Frygt, som saa stærkt næredes ved Blomstringstiden i Foraaret, har saaledes vist sig fuldstændig unødig, eftersom dette Aars Høst overgaar alle tidligere Aars.

Mindst 150 Jernbanetog med udsøgte Æbler ville blive udsendte fra Boxelder County alene af denne Høst; de repræsentere en Værdi af 150,000 Dollars (555,000 Kr.), og Størstedelen skal sendes til Texas og Jova, hvor Æblehøsten er mislykket i Aar.

De to største Frugthaver i Boxelder County ejes af Moroni Mortensen, Præsident for Statens Horticultur-Forening, og Rasmus Hansen, begge i Bear River City; de have hver omtrent 25 Tønder Land beplantet med udsøgte Æbletræer, og naar man regner, at hver Tønde Land yder fra 5 til 600 Bushels, vil det let ses, hvor stor Profiten er. Størstedelen af Træerne ere ikke over 12—14 Aar gamle, og mange ere langt yngre. Det kan i Sanhed siges om Utah, som Profeten sagde om Palæstina i fordums Dage, at det er „et Land, der flyder med Mælk og Honning". Emery County alene med mindre end 3,000 Bistader høster dette Aar for mindst 25,000 Dollars (82,000 Kr.) Honning, og denne Honning er af den bedste Slags, der findes i de Forenede Stater, hvorfor den staar i høj Værdi overalt paa Markedet.

En Fortælling fra Talmud.

Rabbi Jochanan, en Søn af Levi, fastede og bad til Herren, at det maatte tilstedes ham at skue Englen Elias, som var bleven optaget levende til Himmelen. Hans Bøn opfyldtes, og Elias viste sig for ham i en Mands Skikkelse.

„Lad mig følge dig paa dine Besøg omkring i Verden," bad Jochanan. „Lad mig iagttage dine Handlinger og dermed lære Visdom og Kundskab."

„Nej," svarede Elias, „mine Handlinger begriber du ej, de ville besvære dig, fordi de langt overgaa dine Fatteevner." Men Manden vedblev at bede og sagde: „Hverken vil jeg føle mig besværet, ej heller vil jeg trætte dig med Spørgsmaal; tilsted mig blot at følge dig paa dine Rejser."

„Kom da," sagde Elias, „men lad din Tunge være stum. Ved dit første Spørgsmaal eller dit første Udbrud af Forundring maa vi skilles."

Derpaa fulgtes de ad over hele Verden. De kom til en fattig Mands Hus, hvis eneste Livserhverv var en Ko. Da de nærmede sig, kom Manden og hans Hustru dem imøde og bad dem træde ind i deres Hytte, spise og drikke af det Bedste, de havde, og tilbringe Natten under deres simple Tag. Dette gjorde de og modtoge enhver tænkelig Opmærksomhed, som de to fattige, men gjæstfrie Folk kunde byde dem. Tidlig næste Morgen stod Elias op fra sit Leje og bad til Gud; da han havde endt sin Bøn, faldt den eneste Ko, de fattige Folk ejede, død om, men de Rejsende gik videre.

Rabbi Jochanan blev meget bestyrtet og sagde til Elias: „Ikke alene forsømte vi at betale dem for deres Gjæstfrihed og venlige Tjenstagtighed; men du dræbte endog deres eneste Ko. Hvorfor gjorde du det?" — „Stille!" befalede Elias. „Hør, se og ti stille. Dersom du vedbliver med dine Spørgsmaal, maa vi skilles." Og de gik videre.

Henimod Aften naaede de et stort, elegant Hus, hvor en hovmodig og rig Mand boede. Her modtoges de med stor Kulde; et Stykke Brød og et Glas Vand var det eneste, der blev sat for dem. Husets Herre hverken bød dem Velkommen eller talte et Ord til dem, og de fik kun med Nød og neppe Lov til at opholde sig der Natten over. Om Morgenen bemærkede Elias, at en af Bygningens Vægge trængte til at repareres. Han sendte Bud efter Snedkeren og betalte ham for Arbejdet for, som han sagde, at vise sig taknemlig for Gjæstfriheden, de havde nydt.

Atter fyldtes Jochanan med Undren, men denne Gang sagde han Intet, og de fortsatte Rejsen.

Da Nattens Skygger faldt paa, naaede de en By, hvor der fandtes en stor og imponerende Synagoge. Der holdtes netop Aftengudstjeneste, og

de gik ind og følte sig højlig tiltalte af de rige Prydelser, Fløjelspuder og guldsiret Stukkaturarbejde, Synagogen var smykket med. Da Gudstjenesten var endt, rejste Elias sig og sagde med høj Røst: „Hvo af eder er villig til at yde Mad og Husly til to fattige Mænd i Nat?" Ingen svarede, og Ingen tog Hensyn til de Fremmede. Om Morgenen gik Elias tilbage til Synagogen, rystede de Tilstedeværendes Hænder og sagde: „Jeg haaber, at I alle maa blive Præsidenter."

Næste Aften kom de til en anden Stad. Her mødte de Synagogens Shamas (Graver), og han meddelte Medlemmerne af sin Menighed om de Fremmedes Ankomst. Det bedste Herberge blev aabnet for dem, og Enhver kappedes om at vise dem Opmærksomhed og Ære. Da de næste Morgen skiltes, sagde Elias: „Gid Herren kun vil beskikke een Præsident over eder."

Men nu kunde Jochanan ikke længer tie og sagde derfor til Elias: „Fortæl mig, fortæl mig, hvad betyder alle disse Handlinger, som jeg nu har set dig udføre? For dem, der have behandlet os med Kulde, har du udtalt gode Ønsker; men for dem, som have behandlet os venligt, har du neppe nok haft Tak tilovers. Til Trods for, at jeg paa Grund af disse mine Spørgsmaal maa skilles fra dig, beder jeg dig indstændig om at forklare mig den sande Mening af dette."

„Lyt," sagde Elias, „og lær at sætte din Lid til Gud, selv om du ikke kan fatte hans Veje: Først kom vi til den fattige Mand, som modtog os saa venligt. Vid nu, at det var bestemt, at paa den Dag skulde hans Hustru dø. Jeg bad Herren, at Koen maatte dø i hendes Sted. Herren hørte min Bøn, og Hustruen blev bevaret for sin Mand. Den rige Mand, vi derefter kom til, behandlede os koldt og hensynsløst; jeg lod Væggen i hans Bygning reparere, men dette gjorde jeg uden at lægge en ny Grundvold, uden at grave ned til den gamle. Havde han derimod udført Reparationen, vilde han have gravet helt ned til Grundvolden, og derved vilde han have opdaget en værdifuld Skat, som var forvaret der, og som nu for stedse er skjult for ham. Til Medlemmerne i Synagogen, som var saa ugjæstfrie imod os, sagde jeg: „Gid I alle maa blive Præsidenter"; thi hvor Alle ville regjere, findes der ingen Fred. Til de Sidste derimod, som modtoge os saa venligt, sagde jeg: „Gid I kun maa have een Præsident"; thi hvor der kun er een Leder, er der ingen Misforstaaelse.

Dersom du ser, at den Ugudelige har Fremgang, bliv da ikke misundelig, og hvis du ser den Retfærdige i Fattigdom og Besvær, bliv da ikke forundret og tvivl ej paa Guds Retfærdighed. Hans Domme ere alle rette. Hans Øjne kunne iagttage hele Menneskeslægten, og Ingen kan spørge: „Hvad er det, du gjør?"

Derpaa forsvandt Elias, og Jochanan stod alene fordybet i Tanker over det, han havde set og hørt.

Foranstaaende Fortælling viser Guds Retfærdighed og vise Dom, og den viser ogsaa Aarsagen til, at vore Bønner ofte ikke opfyldes, som vi haabede. Talmud er en Samling jødiske Traditioner, mundtlige Love og Regulativer for det daglige Liv med Hensyn til Efterlevelsen af Mose Lov, saaledes som den er bleven udlagt af Rabbinerne for mange Tidsaldre siden. Dens Indhold bestaar baade af Godt og mindre Godt og noget endog Værdiløst; men der findes mange Guldkorn i Samlingen. Den første Samling af disse mundtlige Love blev udført 219 Aar efter Kristus og en senere i Aaret 500. De udgjorde da et meget omfattende Værk, bestaaende af flere Bøger. Den babylonske Talmud nød størst Anseelse hos Jøderne, og naar en Jøde nævner Talmud, mener han altid denne. Den bestaar af 63 Afdelinger og er som Regel trykt i 12 Folio-Bind, der tilsammen udgjøre 2947 Sider. Bogen siges at være en Optegnelse af det jødiske Folks Handlinger, Tro, Skikke, Haab, Lidelser, Taalmodighed, Humør, Mentalitet og Moral i det sidste halve Millennium. (Liahona.)

Korrespondance.

Søster Anna Marie Nelson skriver fra Huntsville, Utah, til „Stjernen"s Redaktion bl. a. følgende om 60 Aarsfesten i Salt Lake City til Minde om Apostel Erastus Snows Ankomst til Kjøbenhavn: „Vi havde en overmaade herlig Tid i Salt Lake City i Jubilæumsugen, 14. Juni og tilstødende Dage. I straalende Solskin, omgivet af Roser og Blomsterduft, saas Gaderne og Sporvognene overfyldte med lykkelige Mennesker fra nær og fjærn og af alle Aldere, der stævnede mod eet Sted, nemlig til den prægtige Assembly Hall, hvor Møderne skulde holdes. Her følte jeg, at der var godt at være; Sangen var harmonisk og opløftende, Talerne stemningsfulde og inspirerende. Da efter Mødet mange Gjenkjendelser fandt Sted, og gamle Venner mødtes, som maaske ikke havde set hverandre, siden de forlode de skandinaviske Lande og maaske trak Haandkærrer over Sletterne eller rejste med Oxetog til Zion, blev Glæden uendelig stor, og Kys og varme Haandtryk satte paany Seglet paa det evindelige Venskab, som Mormonismen har skabt imellem dens Tilhængere. Selv følte jeg, hvor uendelig meget jeg skyldte min Gud Tak for, han, som havde gjort mig delagtig i disse store og glædelige Velsignelser.

Udflugten til den smukke Park og Lystanlæg „Wandermere" var saa vellykket, som tænkes kunde. Vejret, Befordringen og Opholdet i dette veritable Paradis bragte hvert Hjerte til at frydes. Hvilket rørende Syn var det ikke at se mange Gamle mødes og gjenopleve deres Ungdomsdage, da netop det Sted, hvor de nu befandt sig, var en vild og tør

Ørk, men nu blomstrede som en Rose. Den Følelse trængte sig uvilkaarlig ind paa mit Sind: Ere mange af os Gamle ikke enfoldige og utaknemmelige, eftersom vi saa sjeldent unde os selv den Glæde at tage bort fra Hjemmet og fra dets daglige Slid og Slæb for at møde til Fest et eller andet Sted i dette velsignede Land, som vi have opbygget ved vor Tro, Haab og Kjærlighed og ved haardt og utrætteligt Arbejde. Herren har velsignet mange af os med Midler, og vi skylde os selv at anvende dem paa en ædel og opbyggende Maade.

Illuminationen i Parken om Aftenen var enestaaende dejlig. De Tusinder af elektriske Lys, som spejlede sig i den blanke Sø, lignede et Hav af Guldstjerner. I den festsmykkede Dandsepavillon gik Dandsen med Liv og Lyst, og adskillige af de Gamle toge Del i den, men kom dog til det Resultat, at Dands passer bedre for Ungdommen end for Alderdommen. I god Orden bragtes nu de Gamle tilbage til Byen, hvor gjæstfrie Sjæle ventede dem.

Den næste Dag (14. Juni) var ogsaa en herlig Dag, og Mødet overværedes af næsten flere end den foregaaende Dag. Adam Petersen fra denne By foreslog, at Skandinaverne i Utah og andre Steder, hvor Evangeliet er kjendt, rejser et passende og værdigt Monument af Apostel Erastus Snow i taknemmelig Erindring om hans store Mission for os. Dette mødte hjertelig Tilslutning hos de Forsamlede.

Derpaa fremstod Præs. Anthon H. Lund og oplæste følgende Telegram, dateret Kjøbenhavn, Damnark, samme Dag Kl. 10 Formiddag:

„Til Præsident Anthon H. Lund og de Tusinde skandinaviske Hellige, forsamlede i Salt Lake City, Utah! I denne Time er det nøjagtig 60 Aar, siden Erastus Snow, John Forsgren og George P. Dykes landede i Kjøbenhavn. Paa vore egne, Medarbejderes og Søskendes Vegne i „gamle Norden" sende vi Hilsen og Lykønskning.

Andrew Jenson. Oluf J. Andersen."

Den dybeste Taushed herskede, medens Telegrammet oplæstes, og uventet og hjerteligt, som det var, fremlokkede det mange Taknemligheds-taarer hos dem, der endnu gjemte Fædrelandskjærlighed og Fortidens Minder i Barmen. Mødet holdtes i det store Tabernakel; et Orgelrecitativ blev senere spillet, og det modtoges med stor Taknemlighed og Paaskjønnelse.

Til de Hellige i Skandinavien maa jeg faa Lov at sende min Opmuntring til at leve et godt og helligt Levnet og at bygge Zion, hvor I færdes. Naar I da en Gang naa hertil, ville I finde, hvad I søge. Gjør Alt, hvad I kunne, for i Forening med de trofaste Missionærer, som virke iblandt eder, at fremhjælpe Sandhedens Sag. Jeg veed, at der endnu i Skandinavien findes mangfoldige ærlige Sjæle, som ville rive sig løs fra Sløvhed og aandeligt Mørke, og som ville annamme

Evangeliets glade Budskab og nyde den samme ubeskrivelige Glæde, som Gud forunder alle sine trofaste Børn."

Fra Frederiksstad, Norge, skriver Broder Martin Halvorsen angaaende Mindefesten for Apostel Snows Ankomst til Danmark for 60 Aar siden: „De Hellige under Ledelse af Ældsterne Joseph C. Christensen, Hyrum Damgaard og Reed J. Knudsen toge den 14. Juni ud til den romantiske Bjørnedal i Nærheden af Byen. En herlig Tid tilbragtes der med Sang, Bøn og Taler samt et lille Program af blandet Indhold. Det var en Hverdag; ellers var Tilslutningen blevet betydelig større; men alle de, som deltoge, nød en behagelig, opbyggende og glædelig Tid sammen, Taknemlighed fyldte hvert et Bryst for den mindeværdige Begivenhed 1850, og Minderne om de første Dage af Evangeliets Komme til Frederiksstad vare af særlig Interesse, da det netop var i denne By, at mange af vore Brødre i Aaret 1852 paa Forlangende af Amtmand Birch Reichenwaldt bleve fængslede, og 8 af dem sad som Arrestanter i Borgerarresten i omtrent 6 Maaneder under det naive Paaskud, at Præsterne maatte bestemme, om den Lære, de forkyndte, var kristelig eller ikke. Sagen trak i Langdrag, og der blev gjort alt muligt for at faa Ældsterne til at forpligte sig til at ophøre med al videre Virksomhed angaaende deres Læres Udbredelse; men da ingen af dem vare villige dertil, udstedte endelig Amtmanden en Ordre om at løslade dem af Arresten, dateret Moss den 3. Maj 1853. Fra den Tid har Evangeliet havt en rig Høst i denne By og dens Omegn, og der findes nu en god, blomstrende Gren."

Mormonmissionærens Drøm.

Vildt hylede Stormen en Vinternat,
Det var bitterlig koldt derude.
Blæsten tuded' i Busk og Krat
Og peb gjennem frosne Rude.
Urolig, som ængstede, Skyerne foer
Afsted uden Maal og Hvile,
Mens Maanen skued' saa barsk til Jord,
Som havde den glemt at smile.

Kun En var derude; han kjæmped sig frem
Gjennem Sne paa de vildsomme Veje;
Ham vented' der intet velsignet Hjem,
Ej heller omhyggelig Pleje.
Nys taled' han til en tarvelig Hob
Om Lyset, som atter var kommen,
Om Synd'res Omvendelse, Tro og Daab,
Om Frelserens Gjenkomst før Dommen.

Foran hvert Hus han stille stod
Og banked' paa lukkede Døre,
Hidtil forgjæves, thi Ingen sig lod
Af den mødige Vandrer røre.
Hvor finder han Ly? Hvor i Nat kan han bo?
Slet Ingen hans Klage vil høre.
Til Himmelens Gud maa han vende sin Tro,
Hans Omhu kan Undere gjøre.

Saa trækker han Kraven beskyttende op
Om de kolde, forfrosne Kinder,
Mens Vinden isner hans hele Krop.
Mon intet Herberg han finder?
Han skimter i Afstand et skinnende Skjær;
Glad straaler af Haab hans Øje.
Maaske kan han finde et Fristed der
Mod Træthed og Snedriver høje.

Husets Ejer han kjendte af Navn;
Han kaldtes „en troende Kristen",
Og gjaldt det at afhjælpe Sorg og Savn,
Var han altid den Første paa Listen;
Beskedent og sagte han bankede paa,
Mens Hjertet stod næsten stille.
Fra Døren blev trukket den tunge Slaa:
„Hvem kommer i Kvæld og saa silde?

Hvem kommer i saadant et Hundevejr?"
Lød Bondens opbragte Stemme,
„Sig frem! og luk Døren, thi Kulden er svær;
Hvem er du, og hvor har du hjemme?"
„Jeg har intet Hjem", han svarede sky,
„Men da Husets Lys jeg fik skimte,
Jeg skyndte mig hid og beder om Ly
Ved den knitrende Ild, jeg ser glimte".

„Fortæl", sagde Bonden helt ublidt og haardt;
„Først sig, er du Ven eller Fjende?
Thi ellers jeg nødes at jage dig bort;
En maa sine Gjæster da kjende!" —
„Jeg kommer med Budskab om ham, som laa
I Krybben og selv led ilde;
Men hver, som annammer en af „hans Smaa",
Skal aldrig sin Løn forspilde." —

„Mormon? Nej Tak, jeg skjøtter ej om
At huse en saadan Bedrager.
Gaa du kun tilbage hvorfra du kom,
Eller hen, hvor Stormen dig jager!“ —
Saa slog han Døren i med en Larm;
Missionæren stod ene tilbage,
Mens mismodig støttet mod Dørens Karm
Ham undslap ej Skjældsord, ej Klage.

Bondens Kristendom gavned' ej stort;
Dog vented' vi slet ikke mere.
Har ej man det samme mod Frelseren gjort —
Mon en Tjener er mer' end hans Herre?
Den Fremmede søgte en Høstak til Bo,
Uvejret han prøved' at glemme;
Trods Kulde og Hunger han snart faldt til Ro
Og drømte om „dem derhjemme“.

X.

Missionærernes Rapport for August 1910.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Skrifter omsatte	Bøger omsatte	Fremmedes Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Møder afholdte	Døbte	Ordinerede	Børn velsignede
Richard C. Miller	Aalborg	22	16209	448	6395	782	54	5		
Niels J. Larsen	Aarhus	22	15135	336	5569	713	79	2	4	2
Carl Kjær	Kjøbenhavn	20	18213	830	11388	503	77	1		
Ole J. Sitterud	Bergen	16	21173	453	6538	453	41	2		1
Peter C. Rasmussen	Kristiania	28	36094	187	11391	723	143	8		3
James A. Stevensen	Trondhjem	15	16284	347	6478	367	49	3		1
Totalsum for Missionen		123	123108	2601	47759	3541	443	21	4	7

Indhold:

Udgivet og forlagt af Andrew Jenson, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).